

YARGITAY KARARI

Yargıtay Başkanlığından:

**YARGITAY
İÇTİHA TLARI BİRLEŞTİRME
BÜYÜK GENEL KURULU
KARARI**

Esas No : 2018 / 2
Karar No : 2018 / 8
Karar Tarihi : 28.09.2018

ÖZET: Yargıtayın düzelterek onama kararları, aslında bozulması gereken bir kararın, bozma sebebinin yeniden yargılamayı gerektirmeyecek mahiyette görülmesi nedeniyle yasanın verdiği takdir yetkisine istinaden onanmasına karar verilmesi, bunun yanında düzelterek onama kararlarında harç alınacağına yönelik yasal bir düzenleme bulunmaması karşısında, düzelterek onama kararlarında onama harcı alınmamalıdır.

I-GİRİŞ**A-İçtihatların Birleştirilmesi Konusundaki Başvuru**

Yargıtay Birinci Başkanı, Hukuk Genel Kurulu Başkanı ve 7, 9, 10, 21, 22. Hukuk Daireleri Başkanları ile birlikte yapılan toplantıda kararlaştırıldığı üzere 1, 3 ve 4 Şubat 2016 tarihlerinde Yargıtay 7, 9 ve 22. Hukuk Daireleri Başkan ve Üyeleri ile yapılan toplantı sonucunda içtihat ayrıklığı olup uzlaşma sağlanamayan “Düzelterek onamalarda temyiz edenden harç alınıp alınmayacağı” hususunda içtihatların birleştirilmesi yoluna gidilmesi kararlaştırılmakla, Yargıtay Birinci Başkanlığına talepte bulunulmuştur.

B-Görüş Aykırılığının Giderilmesi İsteminde Konu Kararlarda Belirtilen Görüşlerin Özetleri ve Örnek Karar Numaraları**1- Hukuk Genel Kurulu ve Daire Görüşleri**

İçtihadı birleştirmeye konu uyumsuzluk hakkında, Hukuk Genel Kurulu ve Daireler tarafından Yargıtay Birinci Başkanlığına bildirilen görüşlerin özetlerine, aşağıda üç başlık hâlinde yer verilmiştir.

a-Düzelterek Onama Kararlarında Harç Alınması Gerekliği Yönündeki Görüşler:

a.1-Yargıtay Hukuk Genel Kurulunun görüşü, “...Düzelterek onamalarda taraflardan harç alınıp alınmayacağı ile ilgili olarak Hukuk Genel Kurulu uygulamasında kararı temyiz eden taraf ve/veya taraflar temyiz başvuru harcı ile karar ve ilam harcından sorumlu olup, içtihatlar arasındaki ayrıklığın Hukuk Genel Kurulu kararları doğrultusunda giderilmesinin uygun olacağını”.

Hukuk Genel Kurulunun örnek içtihatları ;

20.12.2002 tarih ve 2002/12-1035 E., 2002/1081 K., 28.12.2005 tarih ve 2005/4-721 E., 2005/775 K., 24.03.2010 tarih ve 2010/4-192 E., 2010/163 K., 09.10.2013 tarih ve 2013/12-1150 E., 2013/1453 K., 24.12.2014 tarih ve 2014/21-872 E., 2014/ 1086 K.

a.2-Yargıtay 9. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Dairelerinin, düzelterek onama kararının sonuç olarak onama kararı olması nedeni ile harç alınması gerektiği görüşünde olup, uygulamasının da bu yönde olduğunu, zira Kanun koyucu, 370. maddede onama ve 371. maddede ise bozma kararını düzenlediğini, Hukuk Muhakemeleri Kanununun temyize ilişkin hükümleri değerlendirildiğinde, Yargıtayın sadece onama veya bozma kararı verebileceğinin düşünüldüğünü ancak onama kararları başlığı altında 370. maddenin ikinci fıkrasında düzelterek onama kararının yer aldığını, düzelterek onama kararının ise onama kararı altında düzenlendiğini, Kanun koyucu düzelterek onama kararına ilişkin ayrı bir madde ve ayrı bir başlık vermediğini, yeniden yargılama yapılmasını gerektirmeyen hatalar için istisnai olarak öngörüldüğünü, bu gibi hataların usul ekonomisi gereğince ilk derece mahkemesine gönderilmeksizin düzeltilmesinin amaçlandığını, düzelterek onama hâlinde kararın bozulması, bu bozma

üzerine yeniden yargılamaya ihtiyaç duyulmadığı için yeni bir karar verilmesi ve bu kararın da mahkeme kararında yer almış gibi onaylanmasının söz konusu olduğunu”;

Dairenin örnek kararları;

11.03.2015 tarih ve 2015/2974 E., 2015/9989 K., 22.06.2009 tarih ve 2008/3022 E., 2009/17488 K., 19.10.2010 tarih ve 2010/31715 E., 2010/29558 K., 27.09.2011 tarih ve 2011/36216 E., 2011/33696 K., 26.06.2012 tarih ve 2012/23389 E., 2012/24629 K., 03.03.2014 tarih ve 2012/2684 E., 2014/6606 K., 28.03.2016 tarih ve 2016/6813 E., 2016/7432 K., 08.05.2018 tarih ve 2015/17538 E., 2018/10193 K.

b- Düzelterek Onama Kararlarında Harç Alınmaması Gerekliği Yönündeki Görüşler:

b.1-Yargıtay 1. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Düzelterek onamalar, aslında bozulması gereken kararlarla ilgili olduğundan ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 438/7. maddesi gereğince bozulması gereken husus yeniden yargılamayı gerektirmediğinden hükmün düzeltilerek onanmasına karar verildiğinden Dairemizin son kararlarında, düzelterek onamalarda davalardan harç alınmadığı ve Daire uygulamasının bu yönde olduğunu”;

Dairenin örnek kararları;

13.10.2015 tarih ve 2015/10621 E., 2015/11801 K., 17.03.2016 tarih ve 2016/2614 E., 2016/3208 K.

b.2-Yargıtay 2. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Dairemiz tarafından; Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 438/7. maddesi uyarınca düzelterek onama kararı verilmesi hâlinde harç alınmadığını ve peşin yatırılan temyiz harcının da temyiz edene iadesine karar verildiğini”;

Dairenin örnek kararları;

24.04.2006 tarih ve 2006/5052 E., 2006/6116 K., 27.06.2018 tarih ve 2016/20523 E., 2018/8319 K.

b.3-Yargıtay 3. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Yargıtay, temyiz edilen hükmün, “kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği” (HUMK.m.438/VII) kanısına vardığına ve böylece, temyiz edenin temyiz talebini haklı bulduğuna göre, temyizde haklı çıkmış olan temyiz edeni karar ve ilam (onama) harcı ödemeye mahkûm edilmesinin gerektiğini, nitekim, Dairelerinin de 10.12.2015 tarih 2015/12256 E., 2015/20079 K., 25.01.2016 tarih, 2015/15693 E 2016/572 K. sayılı kararlarında olduğu gibi istikrarlı bir şekilde düzelterek onama kararlarında kararın “bozma” niteliği ağır bastığından peşin alınan temyiz harçlarının istek hâlinde iadelerine karar verildiğini, ancak Yargıtayın başka Dairelerince bu düzelterek onama hâlinde “onama” harcı alınması kararı verildiğinden, Daireler arasında içtihat uyumsuzluğu olduğundan Dairelerin farklı uygulamaları bulunması nedeniyle içtihatların birleştirilmesi hususunun düşünülebileceğini”;

Dairenin örnek kararları;

10.12.2015 tarih ve 2015/12256 E., 2015/20079 K., 25.01.2016 tarih ve 2015/15693 E., 2016/572 K.

b.4-Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Dairemiz HUMK'nın 438. maddesinin 7. fıkrası hükmüne göre; temyiz olunan hükmün, kanunun olaya uygulanmasında hataya düşmüş olmasından dolayı bozulması gerektiği hâlde kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılması gerektiği takdirde Yargıtay, kanuna uymayan hususu düzelterek mahkeme kararını onaylayabileceğini, bu yasa hükmünün uygulanması suretiyle yanlışlığın düzeltilmesinden sonra Yargıtayın verdiği karar “onama” niteliğinde olmakla beraber temyiz edenin haklı bulunduğunu, “düzelterek onamaya” ilişkin kararlarla “onama” kararları aynı statüde kabul edilerek onama harcı alınmasının mümkün olmadığını, Daire uygulamasının da bu yönde olduğunu”.

Dairenin örnek kararları;

16.02.2016 tarih ve 2015/15577 E., 2016/1805 K., 21.12.2015 tarih ve 2015/546 E., 2015/14983 K.,

b.5-Yargıtay 5. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Düzeltilecek onama kararlarında; bozma kararlarındaki uygulama söz konusu olup, harç alınmadığını”;

Dairenin örnek kararları;

17/02/2016 tarih ve 2015/21946 E., 2016/2725 K., 29/12/2015 tarih ve 2015/14432 E., 2015/25657 K.

b.6-Yargıtay 7. Hukuk Dairesinin (Kapatılan) görüşü; “...Düzelterek onama kararı, niteliği gereği onama kararı olması nedeni ile harç alınması gerektiği yönünde azınlık görüşü mevcut olup, Dairenin çoğunluk görüşü, verilen hükmün sonuç itibarıyla bozma kararı olması göz önüne alındığında harç alınmayacağı”;

Dairenin örnek kararları;

21.10.2015 tarih ve 2015/31635 E., 2015/20058 K., 09.11.2015 tarih ve 2014/21576 E., 2015/21817 K.

b.7-Yargıtay 8. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Yerel mahkemelerce verilen kararların düzeltilerek onanması hâlinde, düzeltilen hususun bir bozma sebebi olduğu ve esasen kararın bozulması gerektiği; ancak, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 438. maddesinin yedinci fıkrası uyarınca, kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı için, bozma yapılmayıp düzelterek onama yoluna gidildiği dikkate alınarak, düzelterek onamalarda onama harcının alınmayacağına düşünülendiğini”;

Dairenin örnek kararları;

29.06.2015 tarih ve 2015/10799 E., 2015/14126 K., 05.11.2013 tarih ve 2013/12188 E., 2013/15891 K.

b.8-Yargıtay 10. Hukuk Dairesinin görüşü; Dairelerinin içtihadı birleştirme talebinde bulunduğu dönemdeki görüşü “Düzeltilecek onama kararlarının, “onama” kararı olarak kabul edilmediği, karar alacak davasına ilişkin ise ayrıca düzeltilen miktar üzerinden karar ve ilam harcının yeniden hesaplandığı ve onama harcı alınarak kararın düzeltilerek onandığını, düzeltilerek onanan kararlar öncelikle bozulması gerekmekte ise de nihayetinde karar onanmış olmakla onama kararı niteliğinde olduğunu, bu nedenle onama harcı alınmasının gerektiğini, Dairelerinin bu konudaki görüşünün istikrarlı bir şekilde uygulandığını, bu konulardaki içtihat birleştirmelerinin Dairelerinin uygulamaları gibi yapılması” şeklinde olmakla birlikte sonradan aşağıdaki örnek kararlarında görüleceği üzere bu uygulamadan vazgeçildiğini, düzelterek onamalarda onama harcı alınmadığını,

Dairenin örnek kararları;

a- İcraî Birleştirme Talebinden Önceki Kararlar

21.02.2006 tarih ve 2006/502 E., 2006/1519 K., 13.01.2014 tarih ve 2013/24675 E., 2014/3 K.

b- İcraî Birleştirme Talebinden Sonraki Kararlar

05.04.2018 tarih ve 2016/1248 E., 2018/3091 K., 21.11.2017 tarih ve 2017/4539 E., 2017/8190 K., 28.12.2017 tarih ve 2015/25013 E., 2017/9358 K.

b.9-Yargıtay 11. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Düzeltilerek onama kararı ilgili tarafın temyiz istemine uygun olduğu için Dairemizin kararlılık gösteren uygulamasında, düzeltilerek onama kararlarında onama harcı alınmadığını”,

Dairenin örnek kararları;

02.04.2013 tarih ve 2011/7901 E., 2013/6622 K., 28.09.2015 tarih ve 2015/8909 E., 2015/9535 K.

b.10-Yargıtay 12. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Düzeltilerek onama kararlarında temyiz talebinde bulunan, temyiz isteminde kısmen de olsa haklı çıktığından harç alınmasına yer olmadığına karar verildiğini”,

Dairenin örnek kararları;

29.02.2016 tarih ve 2016/80 E., 2016/5538 K., 01.03.2016 tarih ve 2016/656 E., 2016/5758 K.

b.11-Yargıtay 13. Hukuk Dairesinin görüşü; “Dairemizin uygulamasına göre HUMK 438/7. maddesi uyarınca düzeltilerek onanan ilamların temyiz harcının temyiz edene yüklenmediğini, temyiz harcı alınmışsa iadesine karar verildiğini, düzeltilerek onananın esasen hükmün bozulması niteliğinde olduğunu”,

Dairenin örnek kararları;

07.04.2016 tarih ve 2016/7724 E., 2016/9825 K., 04.04.2016 tarih ve 2016/5500 E., 2016/9434 K.

b.12-Yargıtay 14. Hukuk Dairesinin görüşü; “Düzeltilerek onama kararları hem bozma hem de onama kararı niteliğinde olup, Dairelerine göre bozma niteliğinin ağır bastığını, zira temyiz eden taraf temyizinde kısmen veya tamamen haklı çıkmakta ancak bu husus kararın bozulmasını ve yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediklerinden hükmün düzeltilerek onandığını, buna göre, temyizinde haklı çıkmış olan temyiz edenin onama harcını ödemeye mahkûm edilemeyeceğini. Dairelerinin istikrarlı uygulamasında da düzeltilerek onama kararlarında onama harcı alınmaması, peşin alınan temyiz harcının da talep hâlinde yatrana iade edilmesi yönünde olduğunu”.

Dairenin örnek kararları;

26.1.2007 tarih ve 2007/101 E., 2007/568 K., 01.02.2016 tarih ve 2015/14123 E., 2016/1130 K.

b.13-Yargıtay 15. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Düzeltilerek onama kararlarına ilişkin davalarda HMK'nın 370/2. maddesi dikkate alınarak temyiz olunan kararın esas yönünden kanuna uygun olup da kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği ve kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde yerel mahkeme kararının düzeltilerek onanmasına, peşin alınan temyiz harcının temyiz edene iadesine karar verilmesi gerektiğini”,

Dairenin örnek kararları;

14.01.2008 tarih ve 2007/6223 E., 2008/44 K., 11.06.2014 tarih ve 2013/4787 E., 2014/4067 K.

b.14-Yargıtay 16. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Yargıtayın onama kararlarından harç alınmaması, düzeltilerek onama kararı ise esasen bozma kararı olup, yeniden yargılama yapılmasına gerek bulunmayan hâllerde Yargıtayın ilk derece mahkemesi yerine geçerek verdiği bir karar olduğunu, diğer bir deyişle, temyiz edenin itirazları kabul edilmekte ancak kararın bozulması yerine düzeltilerek onanması yoluna gidildiğini, bu nedenlerle bu tür kararlardan nispi veya maktu karar ve ilam harcının alınmaması gerektiğini”,

Dairenin örnek kararları;

14.12.2015 tarih ve 2015/854 E., 2015/15352 K., 01.02.2016 tarih ve 2015/1113 E., 2016/435 K.

b.15-Yargıtay 17. Hukuk Dairesinin görüşü; “Düzeltilerek onama kararı bir nevi bozma kararı olduğundan (mahiyetinde bozma bulunduğu) diğer bir ifade ile temyiz eden haklı bulunduğundan temyiz edenden onama harcı alınmasının hak arama özgürlüğüne ve adil yargılanma hakkına aykırı olacağına, bu nedenle Daireleri tarafından verilen düzeltilerek onama kararlarında temyiz edenden onama harcı alınmadığını”,

Dairenin örnek kararları;

14.12.2015 tarih ve 2015/7307 E., 2015/14034 K., 28.2.2013 tarih ve 2012/12115 E., 2013/2462 K.

b.16-Yargıtay (Kapatılan) 18. Hukuk Dairesinin görüşü; “Yerel mahkemelere verilen kararların düzeltilerek onanması hâlinde, düzeltilen hususun bir bozma sebebi olduğu ve esasen kararın bozulması gerektiği; ancak, Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun 438. maddesinin yedinci fıkrası uyarınca, kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı için, bozma yapılmayıp düzeltilerek onama yoluna gidildiği dikkate alınarak, düzeltilerek onamalarda onama harcının alınmayacağına”,

Dairenin örnek kararları;

15.02.2016 tarih ve 2016/443 E., 2016/2360 K., 15.02.2016 tarih ve 2015/6445 E., 2016/2339 K.

b.17-Yargıtay 19. Hukuk Dairesinin görüşü; “Düzeltilerek onama kararları özü itibarıyla bozma kararı niteliğinde olduğundan onama harcı alınmayıp peşin harcın talep hâlinde iadesine karar verilmesi gerektiğini”,

Dairenin örnek kararları;

09.02.2016 tarih ve 2015/16345 E., 2016/1909 K., 09.02.2016 tarih ve 2015/8392 E., 2016/1939 K.

b.18-Yargıtay 20. Hukuk Dairesinin görüşü; “...Değiştirerek ve düzeltilerek onama kararı verilmesi hâlinde Yargıtay, temyiz edilen hükmün, “kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği (HUMK.m.438/VII) kısmına vardığına ve böylece temyiz edenin temyiz talebini haklı bulduğuna göre, değiştirerek ve düzeltilerek onama kararı aslında hem

bozma hem de onama kararı niteliğinde olduğundan ve kararın "bozma" niteliği ağır bastığından temyiz edenin karar ve ilam (onama) harcı ödememesi gerektiğini",

Dairenin örnek kararları;

14.03.2016 tarih ve 2015/7543 E., 2016/3115 K., 14.01.2016 tarih ve 2015/4276 E., 2016/356 K.

b.19-Yargıtay 21. Hukuk Dairesinin görüşü; "Yargıtayın değiştirerek veya düzeltilerek onama kararlarının özü bozma olmakla birlikte yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığından ilk derece mahkemesinin kararının onandığını dolayısıyla, karara yönelik temyizinin yerinde olduğu ve temyiz eden tarafın temyiz harcı ile sorumlu tutulmasının doğru olmadığını",

Dairenin örnek kararları;

10.04.2006 tarih ve 2006/1384 E., 2006/3698 K., 28.06.2018 tarih ve 2016/19838 E., 2018/5728 K..

b.20-Yargıtay 22. Hukuk Dairesinin görüşü; "...Düzeltilerek onama kararı, esasen bozma kararı niteliğinde ve bu durumda kararı temyiz edenin haklı olduğu kabul edildiğinden, Dairelerince, düzeltilerek onama kararlarında, temyiz edenden harç alınmayacağı ve alınmış harcın iade edilmesi gerektiğini",

Dairenin örnek kararları;

03.05.2016 tarih ve 2016/7637 E., 2016/13136 K., 10.05.2016 tarih ve 2016/7809 E., 2016/14264 K.

b.21-Yargıtay 23. Hukuk Dairesinin görüşü; "Dairelerince, temyiz eden tarafın temyiz itirazlarından biri kabul edilerek HUMK'nın 438/7. maddesi uyarınca hüküm fıkrasının düzeltilmesi suretiyle kararın onanması durumunda, temyiz eden tarafından yatırılan temyiz karar harcının iadesine karar verildiğini",

Dairenin örnek kararları;

18.01.2016 tarih ve 2015/3772 E., 2016/194 K., 12.06.2018 tarih ve 2016/77 E., 2018/3652 K.

Bildirmişlerdir.

c -Temyiz Konusuna Göre Harç Alınıp Alınmayacağına İlişkin Karma Görüşü İçeren Yargıtay 6. Hukuk Dairesinin (Kapatılan) görüşü;

"Temyiz sebebi tek ise, hüküm veya kararın düzeltilerek onanması hâlinde, esasen bozmayı gerektiren bir husus düzeltilerek onandığından harcın iadesine karar verildiğini, temyiz konusu olan sebeplerden bir kısmının reddedilerek, bir kısım temyiz isteğinin düzeltilerek onanması hâlinde, reddedilen temyiz nedenlerine bağlı olarak onama harcı alındığı" şeklindedir.

Dairenin örnek kararları;

29.02.2016 tarih ve 2015/9386 E., 2016/1456 K., 21.10.2015 tarih ve 2014/9799 E., 2015/8764 K.

II- KONU İLE İLGİLİ YASAL MEVZUAT

a-1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu ;

Bu Kanun 12/01/2011 tarihli ve 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 450. maddesiyle yürürlükten kaldırılmış olmakla birlikte aynı Kanunun geçici 3. maddesine göre:

(1) Bölge adliye mahkemelerinin, 26/09/2004 tarihli ve 5235 sayılı Adli Yargı İlk Derece Mahkemeleri ile Bölge Adliye Mahkemelerinin Kuruluş, Görev ve Yetkileri Hakkında Kanunun geçici 2 nci maddesi uyarınca Resmî Gazete'de ilan edilecek güne başlama tarihine kadar, 1086 sayılı Kanunun temyize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin uygulanmasına devam olunur.

(2) Bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihinden önce verilen kararlar hakkında, kesinleşinceye kadar 1086 sayılı Kanunun 26/09/2004 tarihli ve 5236 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki 427 ilâ 454 üncü madde hükümlerinin uygulanmasına devam olunur (Ek cümle: 1/7/2016 – 6723/34 md.). Bu kararlara ilişkin dosyalar bölge adliye mahkemelerine gönderilemez.

(3) Bu Kanunda bölge adliye mahkemelerine görev verilen hâllerde bu mahkemelerin göreve başlama tarihine kadar 1086 sayılı Kanunun bu Kanuna aykırı olmayan hükümleri uygulanır.

Onama Kararları

Madde 436 – (Yeniden Düzenleme: 26/9/2004 – 5236/16 md.)

Yargıtay, onama kararında, onandığı kararın hukuk kurallarına uygunluk gerekçesini göstermek zorundadır.

(Değişik ikinci fıkra; 31/03/2011-6217/29 md.) Temyiz olunan kararın, esas yönünden kanuna uygun olup da kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği ve kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde Yargıtay, kararı düzeltilerek onayabilir. Esas yönünden kanuna uygun olmayan kararlar ile hakimnin takdir yetkisi kapsamında karara bağladığı edalar hakkında bu fıkra hükmü uygulanmaz.

Tarafların kimliklerine ait yanlışlıklarla, yazı, hesap veya diğer açık ifade yanlışlıkları hakkında da bu hüküm uygulanır.

Karar, usule ve kanuna uygun olup da gösterilen gerekçe doğru bulunmazsa, gerekçe değiştirilerek ve düzeltilerek onanır.

2004 Değişikliğinden önceki metin

Madde 438 – (Değişik: 30/4/1973 - 1711/1 md.)

(Değişik: 26/02/1985 - 3156/21 md.) Yargıtay temyiz incelemesini dosya üzerinde yapar. Ancak tüzel kişiliğin feshine veya genel kurul kararlarının iptaline, evlenmenin bitlmasına veya feshine, boşanma veya ayrılığa, velayete, nesebe ve kısıtlamaya ilişkin davalarla miktar veya değeri onmilyar lirayı aşan alacak ve ayın davalarında taraflardan biri temyiz dilekçesi veya cevap dilekçesinde duruşma yapılmasını istemiş ise, Yargıtayca bir gün belli edilerek taraflara usulen tebligat yapılır. Tebligat tarihi ile duruşma günü arasında en az onbeş gün bulunması gerekir; taraflar gelmişlerse bu süreye bakılmaz. Tebligat gideri verilmemişse duruşma isteği dikkate alınmaz.

(Değişik: 16/7/1981 - 2494/30 md.) Görevsizlik, yetkisizlik hakimnin reddi, dava veya karşılık davanın açılmamış sayılması, davaların birleştirilmesi ile direnme kararlarının temyiz incelemesinde duruşma yapılması.

Yargıtay, birinci fıkra hükmü ile bağlı olmaksızın bilgi almak üzere kendiliğinden de duruşma yapılmasına karar verebilir.

Duruşma günü belli edilen hâllerde Yargıtay, tarafları veya gelen tarafı dinledikten sonra ve taraflardan hiç biri gelmemiş ise dosya üzerinde inceleme yaparak kararını o gün teftih eder.

Duruşma günü kararı verilemeyen işlerin en geç yirmi gün içinde karara bağlanması zorunludur.

Kanunda ivedi olduğu bildirilen dava ve işlere ait Yargıtay incelemesi öncelikle yapılır.

Temyiz olunan hükmün, kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği ve kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde Yargıtay hükmü değiştirerek ve düzelterek onayabilir.

Tarafların kimliklerine ait yanlışlıklarda yazı, hesap ve diğer açık ifade yanlışlıkları hakkında da bu hüküm uygulanır.

Hüküm sonucu, esas bakımından usul ve kanuna uygun olup da gösterilen gerekçe doğru görülmezse gerekçe değiştirilerek ve düzeltilerek hüküm onanır.

b- 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu

Yargılama giderlerinin kapsamı

MADDE 323- (1) Yargılama giderleri şunlardır:

- a) Celse, karar ve ilam harçları.
- b) Dava nedeniyle yapılan tebliğ ve posta giderleri.
- c) Dosya ve sair evrak giderleri.
- ç) Geçici hukuki koruma tedbirleri ve protesto, ihbar, ihtarname ve vekâletname düzenlenmesine ilişkin giderler.
- d) Keşif giderleri.
- e) Tanık ile bilirkişiye ödenen ücret ve giderler.
- f) Resmî dairelerden alınan belgeler için ödenen harç, vergi, ücret ve sair giderler.
- g) Vekil ile takip edilmeyen davalarda tarafların hazır buldukları günlere ait gündelik, seyahat ve konaklama giderlerine karşılık hâkimin takdir edeceği miktar; vekilli bulunduğu hâlde mahkemece bizzat dinlenmek, isticvap olunmak veya yemin etmek üzere çağrılan taraf için takdir edilecek gündelik, yol ve konaklama giderleri.
- ğ) Vekille takip edilen davalarda kanun gereğince takdir olunacak vekâlet ücreti.
- h) Yargılama sırasında yapılan diğer giderler.

Yargılama giderlerinden sorumluluk

MADDE 326- (1) Kanunda yazılı hâller dışında, yargılama giderlerinin, aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verilir.

(2) Davada iki taraftan her biri kısmen haklı çıkarsa, mahkeme, yargılama giderlerini tarafların haklılık oranına göre paylaştırır.

(3) Aleyhine hüküm verilenler birden fazla ise mahkeme yargılama giderlerini, bunlar arasında paylaştırabileceği gibi, müteselsilen sorumlu tutulmalarına da karar verebilir.

Yargılama giderlerine hükmedilmesi

MADDE 332- (1) Yargılama giderlerine, mahkemece resen hükmedilir.

(2) Yargılama gideri, tutarı, hangi tarafa ve hangi oranda yükletildiği ve dökümü hüküm altında gösterilir.

(3) Hükümden sonraki yargılama giderlerini hangi tarafın ödeyeceği, miktarı ve dökümü ile bu giderlerin hangi tarafa yükletileceği, mahkemece ilamın altına yazılır.

Onama kararları

MADDE 370- (1) Yargıtay, onama kararında, onadığı kararın hukuk kurallarına uygunluk gerekçesini göstermek zorundadır.

(2) (Değişik: 31/3/2011-6217/29 md.) Temyiz olunan kararın, esas yönünden kanuna uygun olup da kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği ve kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde Yargıtay, kararı düzelterek onayabilir. Esas yönünden kanuna uygun olmayan kararlar ile hâkimin takdir yetkisi kapsamında karara bağladığı edalar hakkında bu fıkra hükmü uygulanmaz.

(3) Tarafların kimliklerine ait yanlışlıklarla, yazı, hesap veya diğer açık ifade yanlışlıkları hakkında da bu hüküm uygulanır.

(4) Karar, usule ve kanuna uygun olup da gösterilen gerekçe doğru bulunmazsa, gerekçe değiştirilerek ve düzeltilerek onanır.

c- 492 sayılı Harçlar Kanunu

Kanunun şümülü:

Madde 1 – Bu kanuna göre alınacak harçlar aşağıda gösterilmiştir:

1. Yargı harçları,
2. Noter harçları,
3. (Değişik: 21/1/1982 - 2588/1 md.) Vergi yargısı harçları,
4. Tapu ve kadastro harçları,
5. Konsolosluk harçları,
6. Pasaport, ikamet tezkeresi, çalışma izni, çalışma izni muafiyeti, vize ve Dışişleri Bakanlığı tasdik harçları,
7. Gemi ve liman harçları,
8. İmtiyazname, ruhsatname ve diploma harçları,
9. Trafik harçları.

Mevzuu:

Madde 2 – Yargı işlemlerinden bu kanuna bağlı (1) sayılı tarifiede yazılı olanları, yargı harçlarına tabidir.

Ceza mahkemelerinde şahsi hukuka ait hakların hüküm altına alınması hâlinde de, celse harçları hariç olmak üzere (1) sayılı tarifiede göre harç alınır.

Hükmün bozulması:

Madde 8 – Bir hükmün bozulmasını müteakip verilecek hükümlerden yeni bir hüküm gibi karar ve ilam harcı alınır ve bozulan hükümden evvelce alınmış olan karar ve ilam harcı, müteakip hükmeye ait harçdan mahsup olunur.

Tashihi karar:

Madde 9 – Tashihi karar talebinin kabulü üzerine temiz olunan hüküm tasdik edilirse, temiz olunan hükümden alınmış olunan harç kadar yeniden harç alınır.

Harçlar Kanununa ekli (1) Sayılı Tarifenin Yargı Harçları bölümünde nispi harç alınması gereken işler ve harç oranları sayıldıktan sonra A-III-1-e bendinde “Yukarıdaki nispetler Bölge Adliye Mahkemeleri, Bölge İdare Mahkemeleri, Danıştay, Askeri Yüksek İdare Mahkemesi ve Yargıtayın tasdik veya işin esasını hüküm altına aldığı kararları için de aynen uygulanır. şeklinde düzenleme getirilmiştir.

III- BİLİMSSEL GÖRÜŞLER

Prof. Dr. Baki KURU: “Düzelterek onama kararı, hem bozma, hem de onama kararı niteliğindedir ve kararın bozma niteliği ağır basmaktadır.

Yargıtay, temiz edilen hükmün, “kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği kanısına vardığına ve böylece, temiz edenin temiz talebi haklı bulunduğuna göre, temizinde haklı çıkmış olan temiz edeni onama harcı ödemeye mahkum edememlidir.” (Hukuk Muhakemeleri Usulü Cilt V, sayfa 4726).

Bir kısım akademisyenler, düzelterek onama kararının niteliği itibarıyla onama kararı olduğunu belirtirken, bazı akademisyenler karar her ne kadar düzelterek onama ise de, bozma niteliğinin ağır bastığını savunmuşlar, ancak düzelterek onama kararlarında temiz edenden onama harcı alınmıyacağı hususunda görüş belirtmemişlerdir.

IV- GEREKÇE

İçtihadı birleştirmenin konusu; Yargıtayın düzelterek onama kararlarında temiz eden taraftan onama harcı alınmıyacağı hususundadır.

İçtihadı birleştirme konusunun yargılama harçları ile ilgili olması nedeniyle, öncelikle bu kavramlar üzerinde durulmasında yarar bulunmaktadır.

Harç özel ve tüzel kişilerin, özel çıkarlarına ilişkin olarak kamu kuruluşlarının hizmetlerinden yararlanmaları karşılığında yaptıkları ödemeleridir (07.12.1964 gün ve 03/05 sayılı İBK: RG 12.12.1964, sa.11880).

Yargılama harcı, mahkemelerin gördüğü hizmete karşılık olarak, bu hizmetten yararlananlardan Devletin aldığı paradır. Devletin gördüğü kamu hizmetini karşılamak üzere kural olarak parasızdır. Fakat, davada kişilere özel hukuk alanındaki haklarına (alacaklarına) kavuşmaları için yardım edildiğinden, yapılan giderin bir kısmının mahkemelerin hizmetinden yararlananlardan alınması uygun görülmüştür ki, kişilerden makbuz karşılığı alınan (Harçlar Kanunu m. 25,137) bu paraya yargılama harcı denir. Bir sosyal hukuk devletinde davanın taraflarının, Devletin sunduğu yargı hizmeti giderine hangi ölçüde katılmaları gerektiği, kanun koyucu için karar verilmesi güç olan sorunlardan biridir. Harçlar hak arayanların hak arama özgürlüklerini fiilen, serbestçe ve kolaylıkla kullanabilmelerini temin etmeye adil ve ödenebilir bir ölçüde olmalıdır (Arslan, Yılmaz, Taşpınar Ayvaz, Medeni Usul Hukuku, Ankara 2016, 2. Baskı, s. 692).

2709 sayılı Türkiye Cumhuriyeti Anayasası'nın “Vergi ödevi” başlıklı 73. maddesinin 3. fıkrasında “Vergi, resim, harç ve benzeri mali yükümlülükler kanunla konulur, değiştirilir veya kaldırılır.” hükmü öngörülmüştür. Yasal dayanağını Anayasanın 73/3. maddesinden alan harçlar 492 sayılı Harçlar Kanununda düzenlenmiştir. Kanunda birden fazla harç türüne yer verilmiş olup, bunlardan “yargı harçları” içtihadı birleştirmenin konusunu oluşturmaktadır. Bir davada alınacak olan yargı harçlarının neler olduğu ve hangi oranda alınacakları Harçlar Kanunu ile bu Kanuna ekli (1) sayılı Tarifede gösterilmiştir.

İçtihadı birleştirme kapsamında değerlendirilecek olan harç türü karar ve ilam harcıdır. Karar ve ilam harcı “nispi” ve “maktu” olmak üzere iki türdür. Konusu belli bir değerle ilgili bulunan davalarda, hüküm altına alınan anlaşmazlık konusu değer üzerinden belli bir oranda alınan harç nispi karar ve ilam harcı, konusu belli bir değer ile ilgili olmayan davalarda alınan belli ve sabit miktardaki harç ise maktu karar ve ilam harcıdır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 323/1-a maddesinde karar ve ilam harçlarının yargılama giderlerinden olduğu, aynı Kanunun 326/1 maddesinde ise kanunda yazılı hâller dışında yargılama giderlerinin, aleyhine hüküm verilen taraftan alınmasına karar verileceği belirtilmiştir.

Yargı harçlarının, yargılama giderlerinden olması sebebiyle davayı kaybeden taraftan alınacağı hususu yasa gereğidir.

Kararı temiz eden tarafın temiz talebi reddedilerek karar onandığında, temiz sebepleri yerinde görülmemiş olduğundan onama harcı temiz edenden alınacaktır. Yargıtayın onama kararlarından harç alınacağı açık olup, öğretide ve uygulamada bu konuda bir tartışma bulunmamaktadır.

Temiz edilen kararın bozulması hâlinde ise kişi temiz başvurusunda haklı görülmüş olduğundan harç alınmayacaktır.

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu 01/10/2011 tarihinde yürürlüğe girmiş olmakla birlikte; Kanunun geçici 3/1. maddesi gereğince bölge adliye mahkemelerinin Resmî Gazete’de ilan edilecek göreve başlama tarihine kadar 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununun temize ilişkin yürürlükteki hükümlerinin (HUMK m. 427-444) uygulanması devam ettiği gibi, geçici 3/2. maddesi gereğince de bölge adliye mahkemelerinin göreve başlama tarihinden önce verilen kararlar hakkında kesinleşinceye kadar 1086 sayılı Kanunun 26/09/2004 tarihli ve 5236 sayılı Kanunla yapılan değişiklikten önceki 427 ila 454. madde hükümlerinin

uygulanmasına da devam edilmektedir. Bölge adliye mahkemelerinin 20/07/2016 tarihinde faaliyete geçmesi ile birlikte 6100 sayılı Kanunun temyiz ile ilgili hükümleri de uygulamaya geçmiş bulunmaktadır.

Her iki Kanunda (HUMK-HMK) yer alan düzenlemelere göre Yargıtay yapacağı temyiz incelemesi sonucunda temyiz edilen kararı usul ve yasaya uygun bulduğu takdirde mahkeme kararının onanmasına, temyiz sebeplerini yerinde görmesi hâlinde ise kararın kısmen veya tamamen bozulmasına karar verecektir ki bu hususlar anılan Kanunlarda ayrı başlıklar altında düzenlenmiştir.

Düzelterek onama ise yukarıdaki yasal düzenlemelerde görüldüğü üzere, 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanununda yer aldığı gibi, 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanununun 370/2. maddesinde de "Temyiz olunan kararın, esas yönünden kanuna uygun olup da kanunun olaya uygulanmasında hata edilmiş olmasından dolayı bozulması gerektiği ve kanuna uymayan husus hakkında yeniden yargılama yapılmasına ihtiyaç duyulmadığı takdirde Yargıtay, kararı düzelterek onayabilir." şeklinde düzenlenmiştir. Bu düzenlemelere bakıldığında düzelterek onamanın her iki Kanunda da hemen hemen aynı şekilde düzenlendiği ve yasa koyucunun düzelterek onamayı takdire bıraktığı anlaşılmaktadır. Yargıtay aslında bozulabilecek olan bir kararı, yasanın verdiği yetkiye dayanarak düzelterek onamaktadır. Düzelterek onamaya izin veren yasal düzenlemenin bulunmaması hâlinde ise Yargıtayın bozma kararı vermesi gerektiği tartışmasızdır.

Düzelterek onama durumunda temyiz edenin temyiz talebi yerinde bulunmakta, ancak ileri sürülen yanlışlığın giderilmesi yeniden yargılama yapılmasını gerektirmediğinden, usul ekonomisi de dikkate alınarak karar düzeltilerek onanmaktadır.

Temyiz eden tarafın temyiz talebinin haklı bulunması halinde kararın bozulması gerekirken Yargıtay takdir hakkını kullanarak, kararı düzelterek onamasına rağmen, temyiz istemi yerinde görülmemiş gibi aleyhine karar hükmedilmesi; temyiz edenin adalet duygusunu inciteceği gibi, hak arama özgürlüğü ve adil yargılanma hakkının ihlâlüne ve ayrıca yargılama giderlerinden sorumluluğa ilişkin yasal düzenlemelere de aykırı bir durum ortaya çıkacağına kuşku bulunmamaktadır.

Bu açıklamayı somutlaştırmak gerekirse; örneğin, 100.000,00TL değerinde bir alacak davasında, davanın tamamı kabul edilmesine rağmen davacı lehine vekâlet ücretinin 5.000,00TL eksik takdir edildiği bir kararda, davacının bu hususu temyiz sebebi yapması durumunda, bozmayı gerektirecek başka bir hata yoksa hiç şüphesiz hükmün düzeltilerek onanmasına karar verilecektir. Bu durumda temyiz edenden onama harcı alınması gerektiğinin kabulü hâlinde ödenecek olan harç miktarı 2018 yılı itibarıyla 6.831,00TL olacaktır. Eş anlatımla davacı 5.000,00TL vekâlet ücreti almak isterken 6.831,00TL onama harcı ödemek yükümlülüğü ile karşı karşıya kalacak, söz konusu hatalı kararı temyiz etmemesi durumunda ise temyiz yokluğu nedeniyle bu hata resen düzeltilmeyecek, böylece verilen karar hukuk camiasında adaletle aykırı bir karar olarak anılacaktır.

Görüşmeler sırasında bir kısım başkan ve üyeler, düzelterek onama kararlarının nitelik itibarıyla onama kararına daha yakın olduğunu, Hukuk Muhakemeleri Kanununda onama başlığı altında düzenlendiğini, harç alınmaması hâlinde Devletin gelir kaybına uğrayacağını belirterek aksi yönde görüş bildirmişlerse de bu görüşler çoğunluk tarafından kabul görmemiştir.

Hâl böyle olunca; düzelterek onamanın yargılama giderlerinden olan onama harcı bakımından bozma kararı niteliğinde olması, aslında bozulması gereken bir kararın, bozma sebebinin yeniden yargılamayı gerektirmeyecek mahiyette görülmesi nedeniyle yasanın verdiği takdir yetkisine istinaden onanmasına karar verilmesi, bunun yanında düzelterek onama kararlarında harç alınacağına yönelik yasal bir düzenleme bulunmaması karşısında, düzelterek onama kararlarında onama harcı alınmayacağı sonuç ve kanaatine varılmıştır.

V- SONUÇ:

Yukarıda açıklanan yasal düzenlemeler, yargısal içtihatlar ve bilimsel görüş ile bu çerçevede yapılan değerlendirmeler sonucunda; "Yargıtayın düzelterek onama kararlarında temyiz eden taraftan onama harcı alınmayacağı" yönünde 28/09/2018 tarihli ilk görüşmede 2/3 çoğunluğu aşan oy çoğunluğu ile karar verildi.

KARŞI OY

492 sayılı Harçlar Kanunu ve ekli tarife hükümleri gereğince; değere tabi davalarda davacı talebinin, kabul edilen kısmı üzerinden binde 68,31 oranında olmak üzere nispi karar ve ilam harcı alınır.

Yargıtay'ca verilen onama kararında da aynı esas üzerinden binde 68,31 oranında hesaplanacak onama harcı alınacaktır. Ancak burada temyiz talebi reddedilerek onama kararı verilen miktar üzerinden hesaplanıp, bu miktar harcın tahsiline karar verilmelidir. Bu hususlar 10.5.1965 Tarih ve 1965/1 esas, 1965/1 karar sayılı içtihadı birleştirme kararında da aynen benimsenmiş ve gerekçesinde; Yargıtayca hukuk ilamlarının onanması halinde; onanan karar muhtevası Yargıtayca hüküm altına alınmış gibi, tarifede gösterilen harçların alınacağı, bunun 492 sayılı Harçlar Yasası'nda kabul edilmiş bir ilke olduğu, Harçlar Yasası'nda bu ilkeye (9 uncu madde ile 1 sayılı Yargı Harçlarına ilişkin tarifinin mahkeme harçları bölümünün III- Karar ve ilam harcı kısmının 1/e bendinde) yer verildiği, konusu belli bir değerle ilgili bulunan davalar sebebiyle davanın kabulüne ilişkin hükümlerin onanmasında mahkemece bu hüküm dolayısıyla verilen harç kadar harç alınacağı konusunda bir uyumsuzluk bulunmadığı ve bu yönün, kesin olarak (1 sayılı tarifinin sözlü geçen yerinde) belli edildiği, açıklamalarına yer verilmiştir.

Bu esaslara göre değerlendirdiğimizde 100.000 TL'ye hükmedilen bir karar davanın reddi gerektiği gerekçesiyle davalı tarafından temyiz edilmişse kararın tümü temyiz edilmiş olacağından onama halinde karardaki gibi temyize konu 100.000 TL üzerinden 6.831 TL harç alınmalıdır. Ancak davalı bu kararın tümünü temyiz etmemiş, örneğin 97.000 TL'ye hükmedilmesi gerekirken 3.000 TL fazla hükmedildiğini belirterek temyiz etmiş ise temyize getirilmeyen bir miktar üzerinden kişinin haksız çıkması ve onama kararı verilmiş olmasından söz edilemeyeceği için harcın da 3.000 TL'lik bölüm üzerinden alınması gerekir.

Bir kararın temyiz edilmeyen bölümleri için Yargıtay'ın inceleme yapıp karar vermesi taleple bağımlık ilkesiyle de bağdaşmaz. Bu nedenle kısmi bozma isteklerine rağmen Yargıtay'ın kararı tümüyle incelediği ve tümünü onadığı şeklinde bir sonuca varılamaz. Yargıtay'ın kamu düzenine aykırılık halinde temyiz konusu edilmeyen konuda dahi karar verebileceği kabul edilmekte ise de, kamu düzenine aykırılık halinde bozma kararı verilecek olması, bozma halinde zaten harç alınmayacak olması, karar onanmış ise zaten kamu düzenine de aykırılık bulunmamış sayılacağına açık olması nedeniyle, 3.000 TL'yi kapsayan bir başvuruda dahi hükmün tümüyle onandığından söz edilemeyeceği için 6.831 TL harç alınabileceği şeklinde bir sonuca varılamamalıdır.

Anayasa Mahkemesinin 5.11.2004 tarihli 2012/1223 başvuru sayılı kararında da belirtildiği üzere, mahkemeye erişim hakkına ilişkin, harç ve benzeri bir takım usuli şartlar öngörülmesi şeklinde sınırlandırmaların, kanuni olması, hakkın özünü zedeleyecek şekilde kısıtlamaması, meşru bir amaç izlemesi, açık ve ölçülü olması ve başvurucu üzerinde ağır bir yük oluşturmaması gerekir.

Kişinin kısmi temyiz talebine rağmen hükmün tümü üzerinden nispi harç alınmak istenmesi mahkemeye erişim hakkını sınırlayacağından adil yargılanma ilkesini de ihlal edecektir.

Bu temel ve evrensel ilkeler gözetilerek yorum yapıldığında da uygulamanın; tarafın temyize getirdiği miktarın haksız çıktığı kısmı üzerinden harç alınması şeklinde olması gerektiği açıktır. Düzeltmek onama halinde de bu esaslar üzerinden hareket edilerek tarafın temyizde haksız çıktığı miktar üzerinden karar ve ilam harcı alınması gerekir. Bunun da uygulaması düzeltilen kısım hariç tutulup, düzeltilmeksizin onanan kısım üzerinden harcın hesaplanması ve bu miktar onama harcının alınması şeklinde olmalıdır.

Düzeltmek onama kararları 6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu 370. madde ve 1086 sayılı Hukuk Usulü Muhakemeleri Kanunu 436. madde içinde düzenlenmiştir. Bu maddeler onama kararları başlığını taşıdığından düzelterek onama kararlarının onama kararı sayılması gerektiği gayet açıktır.

Yargıtayca varlığı tespit edilen ve düzeltilen kısım nedeniyle düzelterek onama kararlarının bozma kararı olduğundan da söz edilemez. Zira bozulmamış bir karara bozma kararlarının sonuçları uygulanamaz.

Harçlar Kanununda onama halinde harç alınacağına düzenlenmesi, düzelterek onamanın ayrı tutulmamış olması, usulde düzelterek onamanın da onama kararları başlığı altında düzenlenmiş olması nedeniyle, düzelterek onama kararlarında temyiz talebine konu edilen ancak düzeltilmeksizin onanan kısım üzerinden onama karar harcı alınması gerektiği sonucuna varılmalıdır.

Düzeltmek onanan kısımın harç hesabına dahil edilmemesi, bu kararın bozma kararı niteliğinde sayıldığı için değil,

kanundaki düzenlemelerin sonucu olarak temyizde haksız çıkılan kısım üzerinden harç alınması gerektiği içindir.

Düzeltilerek onama kararlarında harç alınmayacak olması, kişileri; esasının doğru olduğunu dahi düşündükleri bir karardaki basit ve küçük yanlışların varlığını belirleyip harç yükünden kurtulmak için yasa yoluna başvurmaya sevk edebileceği için geciken adalete yol açabileceğinden toplum açısından zararlı sonuçlar da ortaya çıkabilecektir.

Diğer bir husus ise, örnek üzerinden ifade etmek gerekirse, 500.000 TL karar harcı bulunan bir karardaki 500 TL'lik bir bölümün düzeltilmiş olması nedeniyle, nihayete erdirilen böylesine büyük bir uyuşmazlıkta bile hiç harç alınmayacak olması, özellikle 2. madde hükmü de gözetildiğinde Harçlar Kanununun ruhu ile de bağdaşmayacaktır.

Belirttiğim nedenlerle, düzeltilerek onama kararlarında düzeltilen kısım hariç tutularak, temyize getirilen ancak düzeltilmeksizin onanan kısım üzerinden hesaplanmak suretiyle onama harcı alınması gerektiği görüşünde olduğumdan, hiç harç alınmayacağı şeklinde oluşan çoğunluk görüşüne katılmıyorum.